

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 2. decembra 2010*

Vo veci C-334/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht Meiningen (Nemecko) z 12. augusta 2009 a doručený Súdnemu dvoru 24. augusta 2009, ktorý súvisí s konaním:

Frank Scheffler

proti

Landkreis Wartburgkreis,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory A. Arabadjiev, sudcovia A. Rosas (spravodajca)
a P. Lindh,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na to, že Súdny dvor má v súlade s článkom 104 ods. 3 prvým pododsekom svojho rokovacieho poriadku v úmysle rozhodnúť odôvodneným uznesením,

po vypočutí generálneho advokáta,

vydal toto

Uznesenie

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 2 a článku 8 ods. 2 a 4 smernice Rady 91/439/EHS z 29. júla 1991 o vodičských preukazoch (Ú. v. ES L 237, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 317), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2006/103/ES z 20. novembra 2006 (Ú. v. EÚ L 363, s. 344) (ďalej len „smernica 91/439“).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú na jednej strane F. Scheffler, nemecký štátny príslušník, ktorý je držiteľom vodičského oprávnenia kategórie B vydaného v Poľsku, a na druhej strane Landkreis Wartburgkreis (ďalej len „Landkreis“), týkajúceho sa rozhodnutia, ktorým Landkreis F. Schefflerovi odmietol uznať právo na používanie jeho vodičského oprávnenia na území Spolkovej republiky Nemecko.

Právny rámec

Právna úprava Únie

- 3 Prvé odôvodnenie smernice 91/439, ktorou bola s účinnosťou od 1. júla 1996 zrušená prvá smernica 80/1263/EHS Rady zo 4. decembra 1980 o zavedení vodičského preukazu Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 375, s. 1), stanovuje:

„... pre účely spoločnej dopravnej politiky a ako príspevok k zlepšeniu bezpečnosti cestnej premávky, ako aj uľahčeniu pohybu osôb sídlacích v členskom štáte inom, než kde skladali vodičské skúšky, je žiaduce, aby vzor [S]poločenstva vodičských preukazov jednotlivých členských [štátov] bol uznávaný členskými štátmi bez povinnosti výmeny preukazov.“

- 4 Štvrté odôvodnenie tej istej smernice stanovuje:

„... z dôvodu bezpečnosti cestnej premávky by mali byť uložené minimálne požiadavky pre vydanie vodičského preukazu.“

5 V poslednom odôvodnení smernice 91/439 je uvedené:

„... aj pre účely spojené s bezpečnosťou cestnej premávky, členské štáty by mali byť schopné použiť svoje vnútroštátne opatrenia na odňatie, pozastavenie a zrušenie vodičských preukazov všetkým držiteľom vodičských preukazov, ktorí majú zvyčajné bydlisko na ich území.“

6 Článok 1 tejto smernice stanovuje:

„1. Členské štáty zavedú vodičské preukazy založené na vzore [S]poločenstva, uvedeného v prílohe I [alebo Ia – *neoficiálny preklad*], v súlade s ustanoveniami tejto smernice.

2. Vodičské preukazy vydané členskými štátmi sa vzájomne uznávajú.

3. Tam, kde držiteľ platného vodičského preukazu členského štátu má zvyčajné bydlisko v členskom štáte inom, než kde bol vodičský preukaz vydaný, hostiteľský členský štát môže uplatniť voči držiteľovi preukazu svoje vnútroštátne pravidlá počas doby [pokiaľ ide o dobu – *neoficiálny preklad*] platnosti preukazu, lekárske prehliadky a daňové dojednania [daňové ustanovenia – *neoficiálny preklad*] a môže uviesť do preukazu akúkoľvek informáciu nevyhnutnú pre administratívne účely.“

7 Článok 7 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Vodičské preukazy sa okrem toho vydajú len tým žiadateľom:

- a) ktorí zložili testy zručnosti a chovania a teoretické testy a ktorí sú zdravotne spôsobilí, v súlade s ustanoveniami prílohy II a III;
- b) ktorí majú zvyčajné bydlisko na území členského štátu vydávajúceho preukaz, alebo môžu poskytnúť dôkaz, že tam študovali po dobu aspoň šiestich mesiacov.“

8 Článok 7 ods. 5 smernice 91/439 stanovuje:

„Žiadna osoba nesmie byť držiteľom vodičského preukazu viac než jedného členského štátu.“

9 Článok 8 ods. 2 a ods. 4 prvý pododsek tejto smernice stanovuje:

„2. Pokiaľ zásada teritoriality právnych predpisov z oblasti trestného práva a polície neustanovuje inak, členské štáty, v ktorých má držiteľ svoje zvyčajné bydlisko, môžu uplatniť svoje vnútroštátne opatrenia na obmedzenie, prerušenie [zadržanie – *neoficiálny preklad*], odobratie alebo zrušenie vodičského oprávnenia držiteľovi vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, a ak je nevyhnutné, vymeniť preukaz pre tento účel.

...

4. Členský štát môže odmietnuť uznať platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorá na území predošlého členského štátu [prvého uvedeného členského štátu – *neoficiálny preklad*] podlieha opatreniam uvedeným v odseku 2.“

10 Článok 9 prvý odsek tejto smernice spresňuje, že pod pojmom „zvyčajné bydlisko“ treba rozumieť „miesto, kde osoba obvyčajne býva najmenej 185 dní v každom kalendárnom roku, pretože je osobne a zamestnanecky viazaná, alebo v prípade osoby, ktorá nie je zamestnanecky viazaná, pretože osobné väzby preukazujú úzke spojenie medzi osobou a miestom, kde býva.“

11 V článku 12 ods. 3 smernice 91/439 je uvedené:

„Členské štáty navzájom spolupracujú pri vykonávaní tejto smernice a v prípade potreby si vymieňajú informácie o preukazoch, ktoré zaregistrovali.“

Vnútroštátna právna úprava

12 Relevantnú vnútroštátnu právnu úpravu predstavuje nariadenie o prístupe osôb do cestnej premávky (nariadenie o vodičských preukazoch) [Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr (Fahrerlaubnis-Verordnung)] z 18. augusta 1998 (BGBl. 1998 I, s. 2214) v znení nariadenia zo 14. júna 2006 (BGBl. 2006 I, s. 1329) (ďalej len „FeV“) a zákon o cestnej premávke (Straßenverkehrsgesetz) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (BGBl. 2006 I, s. 1958, ďalej len „StVG“).

Právna úprava týkajúca sa uznávania vodičských preukazov vydaných inými členskými štátmi

- 13 Pokiaľ ide o uznávanie vodičských preukazov vydaných inými členskými štátmi, § 28 ods. 1, 4 a 5 FeV stanovuje:

„1 Držitelia platného vodičského preukazu [Európskej únie] alebo [Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP)], ktorí majú zvyčajné bydlisko v zmysle § 7 ods. 1 alebo 2 v Nemecku, môžu – s výhradou obmedzení podľa ods. 2 až 4 – viesť v rozsahu svojho oprávnenia v tuzemsku motorové vozidlá. Pravidlá stanovené pre zahraničné vodičské preukazy sa musia dodržiavať aj v Nemecku. Ustanovenia tohto nariadenia sa použijú na tieto vodičské preukazy, pokiaľ nie je stanovené inak.

...

4 Oprávnenie podľa ods. 1 neplatí pre držiteľov vodičského preukazu [Únie] alebo EHP,

...

(3) ktorým bol vodičský preukaz v Nemecku predbežne či právoplatne odňatý súdom alebo s okamžitou vykonateľnosťou či právoplatne odňatý správnym orgánom,

alebo ktorým sa vydanie vodičského preukazu právoplatne zamietlo, alebo ktorým sa vodičský preukaz neodňal len preto, lebo sa ho medzitým vzdali,

...

5 Právo používať vodičský preukaz [Únie] alebo EHP v Nemecku po niektorom z rozhodnutí uvedených v ods. 4 bodoch 3 a 4 sa udeľuje na žiadosť, pokiaľ dôvody odňatia alebo zákazu žiadať o vodičské oprávnenie už pominuli. ...“

Právna úprava týkajúca sa odňatia práva na používanie vodičského preukazu

¹⁴ § 3 ods. 1 a 2 StVG stanovuje:

„1. Ak osoba nie je spôsobilá viesť motorové vozidlo, orgán príslušný pre vydávanie vodičských preukazov jej vodičský preukaz odníme. Pokiaľ ide o zahraničný vodičský preukaz, má odňatie – aj keď vyplýva z iných predpisov – účinok odňatia práva používať vodičský preukaz v Nemecku...“

2. Odňatím vodičského preukazu zaniká vodičské oprávnenie. V prípade zahraničného vodičského preukazu zaniká právo viesť motorové vozidlo v tuzemsku. ...“

¹⁵ Podľa § 46 ods. 1 FeV, ktorým sa vykonáva § 3 StVG, ak sa preukáže, že držiteľ vodičského preukazu nie je spôsobilý viesť motorové vozidlá, orgán príslušný pre vydávanie vodičských preukazov mu odoberie vodičské oprávnenie. Podľa § 46 ods. 5 FeV

„v prípade zahraničného vodičského preukazu odobratím zaniká právo viesť motorové vozidlá v tuzemsku.“

Právna úprava týkajúca sa spôsobilosti viesť motorové vozidlá

- 16 Pokiaľ ide o spôsobilosť viesť motorové vozidlá, § 11 FeV nazvaný „Spôsobilosť“ stanovuje:

„1 Žiadatelia o vodičský preukaz musia spĺňať potrebné fyzické aj psychické požiadavky. Tieto požiadavky nie sú splnené predovšetkým v prípade chorôb alebo postihnutí uvedených v prílohe 4 alebo 5, ktoré vylučujú spôsobilosť [viesť motorové vozidlá] alebo obmedzenú spôsobilosť [viesť motorové vozidlá]....

2 Pokiaľ sa zistia skutočnosti, ktoré odôvodňujú pochybnosti o fyzickej alebo psychickej spôsobilosti žiadateľa o vodičský preukaz, orgán príslušný pre vydávanie vodičských preukazov môže pri príprave rozhodnutí o vydaní alebo predĺžení platnosti vodičského preukazu alebo rozhodnutí o uložení obmedzení či podmienok nariadiť, aby žiadateľ predložil lekársky posudok....

3 Predloženie lekárskeho posudku úradne uznaného posudkového orgánu (lekársko-psychologický posudok) možno nariadiť [najmä] na vyjasnenie pochybnosti týkajúcich sa spôsobilosti viesť motorové vozidlá na účely uvedené v ods. 2

...

- (4) v prípade závažných alebo opakovaných porušení pravidiel cestnej premávky alebo v prípade trestných činov súvisiacich s cestnou premávkou alebo so spôsobilosťou viesť motorové vozidlá...

alebo

- (5) pri opätovnom vydaní vodičského oprávnenia,

...

- b) ak k odobratiu vodičského preukazu došlo z niektorého z dôvodov uvedených v bode 4.

...

8 Ak sa dotknutá osoba odmietne podrobiť vyšetreniu alebo ak v určenej lehote nepredloží orgánu príslušnému pre vydávanie vodičských preukazov posudok, ktorého predloženie tento orgán požadoval, príslušný orgán je oprávnený prijať vo svojom rozhodnutí záver o nespôsobilosti danej osoby na vedenie motorového vozidla..."

- ¹⁷ § 13 FeV nazvaný „Spôsobilosť v prípade problémov s alkoholizmom“ splnomocňuje príslušné orgány, aby za určitých okolností uložili povinnosť predložiť lekársko-psychologický posudok pri príprave rozhodnutí buď o vydaní či predĺžení platnosti vodičského preukazu, alebo o uložení obmedzení či podmienok vzťahujúcich sa na vodičské oprávnenie. Urobí tak najmä v prípade, keď podľa lekárskeho posudku alebo

z dôvodu niektorých skutočností existujú náznaky nadmernej konzumácie alkoholu, alebo ak boli opakovane spáchané priestupky v oblasti cestnej premávky pod vplyvom alkoholu.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 18 F. Scheffler má v centrálnom dopravnom registri zápisy o viacerých priestupkoch, okrem iného o priestupku vedenia motorového vozidla bez vodičského oprávnenia pod vplyvom alkoholu s obsahom alkoholu v krvi 1,94 ‰ spáchanom 11. marca 2000.
- 19 F. Scheffler sa 29. februára 2000 vzdal svojho nemeckého vodičského oprávnenia, ktoré mu bolo udelené 28. februára 1986, keďže z dôvodu týchto priestupkov dosiahol maximálnu hranicu 18 bodov, ktoré možno dosiahnuť na akýkoľvek vodičský preukaz v Nemecku.
- 20 Dňa 5. augusta 2004 podal F. Scheffler žiadosť o udelenie nového vodičského oprávnenia, ktorá bola rozhodnutím zo 17. februára 2005 zamietnutá, keďže nepredložil lekársko-psychologický posudok o spôsobilosti viesť motorové vozidlá, ako mu to nariadil Landkreis.
- 21 Dňa 15. októbra 2004 bolo F. Schefflerovi udelené poľské vodičské oprávnenie, v ktorom je zapísané bydlisko v Poľsku. V jeho cestovnom pase sa nachádza potvrdenie o bydlisku na poľskom území po dobu šiestich mesiacov.

- 22 Landkreis sa o udelení poľského vodičského oprávnenia F. Schefflerovi dozvedel pri cestnej kontrole v marci 2006.
- 23 Dňa 13. apríla 2006 F. Scheffler požiadal Landkreis o priznanie práva používať svoje poľské vodičské oprávnenie na nemeckom území. Dňa 26. apríla 2006 predložil posudok o svojej spôsobilosti viesť motorové vozidlá vydaný TÜV Thüringen e. V. s dátumom 1. novembra 2004, ktorý sa zakladal na vyšetrení z 18. októbra 2004.
- 24 Podľa informácií uvedených vnútroštátnym súdom tento posudok stanovoval pre F. Schefflera negatívnu prognózu v oblasti spôsobilosti viesť motorové vozidlá z dôvodu dopravných priestupkov, ktorých sa v minulosti dopustil pod vplyvom alkoholu, ktorá bola odôvodnená najmä tým, že 11. marca 2000 sa preukázala nadmerná konzumácia alkoholu zistením obsahu alkoholu v krvi vo výške 1,94 ‰ a že F. Schefflerovi sa nepodarilo zbaviť sa návykov z minulosti spojených s konzumáciou alkoholu.
- 25 Listom z 23. mája 2006 Landkreis nariadil F. Schefflerovi, aby do 1. augusta 2006 predložil ďalší posudok na preverenie jeho spôsobilosti viesť motorové vozidlá.
- 26 Listom z 3. augusta 2006 oznámil poľský dopravný orgán, ktorý 15. októbra 2004 udelil F. Schefflerovi vodičské oprávnenie, že F. Scheffler po poučení o možných trestnoprávných následkoch vyhlásil, že mu v Nemecku nebol odobratý vodičský preukaz ani vodičské oprávnenie.

- 27 Listami z 24. apríla a z 30. mája 2007 Landkreis oznámil F. Schefflerovi, že trvá na svojom príkaze z 23. mája 2006 na predloženie posudku o spôsobilosti viesť motorové vozidlá. Konštatoval, že z posudku z 18. októbra 2004 vyplynuli po udelení poľského vodičského oprávnenia z 15. októbra 2004 nové skutočnosti, ktoré odôvodňujú pochybnosti o spôsobilosti dotknutej osoby viesť motorové vozidlá. Navyše sa mu vytýkalo, že poľskému orgánu oznámila nepravdivé údaje.
- 28 Keďže F. Scheffler odmietol predložiť ďalší posudok o jeho spôsobilosti viesť motorové vozidlá, Landkreis mu rozhodnutím z 15. augusta 2007 (ďalej len „rozhodnutie o odňatí“) odňal právo na používanie jeho poľského vodičského oprávnenia na nemeckom území, nariadil okamžitý výkon tohto bodu svojho rozhodnutia a zamietol žiadosť o priznanie tohto práva.
- 29 Toto rozhodnutie bolo v podstate odôvodnené tým, že jazda F. Schefflera pod vplyvom alkoholu z 11. marca 2000 s obsahom alkoholu v krvi vo výške 1,94 ‰ vyvoláva pochybnosti o jeho spôsobilosti viesť motorové vozidlo, ktoré neboli odstránené predložením posudku. Bolo potrebné zohľadniť, že úrady sa o existencii posudku z 18. októbra 2004 dozvedeli až v apríli 2006 a že F. Scheffler zamlčal tieto skutočnosti príslušnému poľskému orgánu. Nespôsobilosť viesť motorové vozidlo bola preukázaná už posudkom z 18. októbra 2004. V tomto rozhodnutí sa tiež uvádza, že je potrebné nariadiť okamžitý výkon rozhodnutia vo verejnom záujme, lebo existuje riziko, že F. Scheffler bude opäť konať pod vplyvom alkoholu.
- 30 F. Scheffler podal 26. augusta 2007 proti rozhodnutiu o odňatí, ktoré mu bolo doručené 17. augusta 2007, odvolanie na Thüringer Landesverwaltungsamt. Zároveň požiadal Verwaltungsgericht Meiningen (Správny súd v Meiningene) o odklad výkonu rozhodnutia.

- 31 Thüringer Landesverwaltungsamt zamietol rozhodnutím z 13. decembra 2007 odvolanie F. Schefflera proti rozhodnutiu o odňatí. Dňa 1. februára 2008 podal F. Scheffler proti tomuto zamietavému rozhodnutiu žalobu o neplatnosť na Verwaltungsgericht Meiningen. Navrhuje zrušiť rozhodnutie o odňatí v znení rozhodnutia o odvolaní vydaného 13. decembra 2007.
- 32 Prejudiciálna otázka bola položená v rámci tohto konania o neplatnosť.

Návrh na nariadenie predbežných opatrení

- 33 Verwaltungsgericht Meiningen zamietol návrh na odklad výkonu rozhodnutia o odňatí uznesením z 1. októbra 2007. Tento súd tiež uznesením z 21. novembra 2008 zamietol návrh F. Schefflera na zmenu uznesenia z 1. októbra 2007 a na obnovenie odkladného účinku jeho žaloby.
- 34 Dňa 15. decembra 2008 podal F. Scheffler proti uzneseniu z 21. novembra 2008 odvolanie na Thüringer Oberverwaltungsgericht (Vrchný správny súd Durínska), ktoré odôvodnil tým, že nedávna judikatúra Súdneho dvora, konkrétne rozsudky z 26. júna 2008, Wiedemann a Funk (C-329/06 až C-343/06, Zb. s. I-4635) a Zerche a i. (C-334/06 až C-336/06, Zb. s. I-4691), viedla k zmene uplatniteľného právneho stavu. F. Scheffler uviedol, že keďže v čase udelenia poľského vodičského oprávnenia splnil požiadavku bydliska, Landkreis nemal právo preverovať jeho spôsobilosť viesť motorové vozidlá. Ďalej uviedol, že posudok o spôsobilosti viesť motorové vozidlá nie je správaním po udelení vodičského oprávnenia, ktoré možno zohľadniť v zmysle práva

Únie, a že uvedený posudok sa vzťahuje na správanie, ktoré časovo predchádzalo obdobiu pred získaním poľského vodičského oprávnenia.

- 35 Thüringer Oberverwaltungsgericht uznesením z 26. marca 2009 nakoniec priznal žalobe proti rozhodnutiu o odňatí odkladný účinok.
- 36 Thüringer Oberverwaltungsgericht vo svojom uznesení dospel k záveru, že posudok z 1. novembra 2004 nemôže predstavovať skutočnosť, ktorá by mohla hostiteľský členský štát dodatočne zbaviť povinnosti vzájomného uznávania. Podľa tohto súdu z uznesenia Súdneho dvora zo 6. apríla 2006, Halbritter (C-227/05), jednoznačne vyplýva, že súčasné závery týkajúce sa spôsobilosti viesť motorové vozidlá vychádzajúce z udalostí, ktoré nastali pred udelením vodičského oprávnenia, sú v rozpore s právom Únie, keďže držba vodičského preukazu vydaného členským štátom sa má považovať za dôkaz toho, že držiteľ preukazu ku dňu jeho vydania splnil podmienky na jeho vydanie stanovené smernicou 91/439, ku ktorým patrí aj spôsobilosť viesť motorové vozidlá. Inak by to bolo iba v prípade, ak by posudok o spôsobilosti viesť motorové vozidlá vychádzal zo „správania“ dotknutej osoby po získaní vodičského oprávnenia v inom členskom štáte (uznesenie Halbritter, už citované, bod 38). Z tejto formulácie jednoznačne vyplýva, že sa nevzťahuje na samotné predloženie posudku, ale na porušenie pravidiel cestnej premávky dotknutou osobou.

Žaloba proti rozhodnutiu o odňatí

- 37 Verwaltungsgericht Meiningen vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania na úvod uvádza, že Súdny dvor pripustil výnimky zo zásady bezpodmienečného vzájomného uznávania vodičských preukazov v zmysle smernice 91/439 len v určitých prípadoch.

- 38 Výnimka je tak prípustná v prípade, ak je na základe údajov uvedených na samotnom vodičskom preukaze alebo iných nespochybniteľných informácií od členského štátu vydania preukázané, že v čase vydania tohto preukazu nemal jeho držiteľ, ktorému bol predtým na území prvého členského štátu odňatý predchádzajúci vodičský preukaz, zvyčajné bydlisko na území členského štátu vydania (rozsudok Zerche a i., už citovaný, bod 70).
- 39 Podľa vnútroštátneho súdu v prejednávanej veci nejde o taký prípad. Poľské bydlisko F. Schefflera je zapísané v jeho poľskom vodičskom preukaze a neexistuje nijaká nesporná informácia pochádzajúca z členského štátu vydania, ktorá by vyvracala skutočnosť, že dotknutá osoba mala v čase vydania vodičského preukazu bydlisko v Poľsku.
- 40 Členský štát zvyčajného bydliska navyše nemôže byť oslobodený od povinnosti vzájomného uznávania vodičských preukazov a využiť právomoc, ktorú mu priznáva článok 8 ods. 2 smernice 91/439, a to uplatniť na držiteľa vodičského preukazu vydaného iným členským štátom svoje vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa obmedzenia, zadržania, odobratia alebo zrušenia vodičského oprávnenia na základe správania dotknutej osoby po jeho získaní (uznesenie Halbritter, už citované, bod 38, a rozsudok Zerche a i., už citovaný, bod 56) alebo na základe „okolností“, ktoré nastali po jeho získaní (uznesenie Halbritter, už citované, bod 38).
- 41 Podľa vnútroštátneho súdu z judikatúry uvedenej v predchádzajúcom bode vyplýva, že členské štáty majú podľa článku 8 ods. 2 smernice 91/439 v každom prípade

právomoc uplatňovať svoje vnútroštátne ustanovenia v oblasti preverenia spôsobilosti viesť motorové vozidlo a odňatia vodičského oprávnenia na tých vodičov motorových vozidiel, ktorí na seba v tuzemsku opäť upozornia po získaní vodičského oprávnenia vydaného v inom členskom štáte, prípadne vzbudia pochybnosti o svojej spôsobilosti viesť motorové vozidlá.

42 Vnútroštátny súd však poukazuje na to, že hoci o „správanie“, ktoré môže v členskom štáte zvyčajného bydliska odôvodňovať uplatnenie opatrení na obmedzenie, zadržanie, odobratie alebo zrušenie v zmysle článku 8 ods. 2 smernice 91/439 vo vzťahu k vodičskému oprávneniu získanému v inom členskom štáte, síce ide nepochybné vtedy, keď sa držiteľ takéhoto oprávnenia po jeho získaní opäť dopustil konania alebo opomenutia súvisiaceho s cestnou premávkou, ktoré umožňuje dospieť k záveru o jeho chýbajúcej spôsobilosti viesť motorové vozidlo, v konaní vo veci samej F. Schefler po 15. októbri 2004 nespáchal nijaký priestupok v cestnej premávke, ktorý by mohol predstavovať takéto „správanie“, ktoré by sa prípadne dalo zohľadniť v zmysle práva Únie. Existuje len posudok týkajúci sa spôsobilosti viesť motorové vozidlo z 1. novembra 2004 vydaný na základe vyšetrenia z 18. októbra 2004.

43 Vnútroštátny súd nedokáže z judikatúry Súdneho dvora, najmä z už citovaného uznesenia Halbritter, vyvodiť, či po udelení vodičského oprávnenia v inom členskom štáte priznáva členskému štátu zvyčajného bydliska právo postupovať proti držiteľovi tohto vodičského oprávnenia podľa článku 8 ods. 2 smernice 91/439 len porušenie pravidiel cestnej premávky zo strany dotknutej osoby.

44 Podľa názoru uvedeného súdu nie je vylúčené, že by posudok predložený v predmetnej veci mohol byť považovaný za novú skutočnosť, ktorá priznáva členskému štátu zvyčajného bydliska právo prijať voči držiteľovi vodičského oprávnenia vydaného iným členským štátom opatrenia podľa článku 8 ods. 2 smernice 91/439. Posudok

síce obsahuje informácie o minulých skutočnostiach, no zároveň uvádza prognózu o spôsobilosti F. Schefflera viesť motorové vozidlo, ktorá bola stanovená po dátume udelenia poľského vodičského oprávnenia a vychádza z vyšetrenia vykonaného po tomto dátume.

- 45 Za týchto podmienok Verwaltungsgericht Meiningen rozhodol o prerušení konania a položil Súdnu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Môže členský štát v súlade s článkom 1 ods. 2 a článkom 8 ods. 2 a ods. 4 smernice 91/439... vykonávať svoju právomoc, ktorú mu priznáva článok 8 ods. 2 tej istej smernice – uplatniť svoje vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa obmedzenia, zadržania, odobratia alebo zrušenia vodičského oprávnenia na držiteľa vodičského preukazu vydaného iným členským štátom –, vzhľadom na posudok o spôsobilosti viesť motorové vozidlo, ktorý predložil držiteľ vodičského oprávnenia vydaného iným členským štátom, ak bol tento posudok vypracovaný po vydaní uvedeného vodičského preukazu a okrem toho na základe vyšetrenia dotknutej osoby vykonaného po vydaní vodičského preukazu, ale odkazuje na okolnosti, ktoré predchádzali vydaniu predmetného vodičského preukazu?“

O prejudiciálnej otázke

- 46 Článok 104 ods. 3 prvý pododsek rokovacieho poriadku stanovuje, že ak odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku môže byť jednoznačne vyvodená z judikatúry, Súdny dvor môže po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť odôvodneným uznesením, ktoré obsahuje odkaz na danú judikatúru.

47 Toto ustanovenie je potrebné uplatniť v prejednávanej veci.

Úvodné pripomienky

48 Po prvé treba pripomenúť, že Súdny dvor už skúmal ustanovenia FeV v súvislosti s článkom 1 ods. 2 a článkom 8 ods. 2 smernice 91/439 v už citovanom uznesení Halbritter a v uznesení z 28. septembra 2006, Kremer (C-340/05), ale aj v už citovaných rozsudkoch Wiedemann a Funk, ako aj Zerche a i., v rozsudkoch z 20. novembra 2008, Weber (C-1/07, Zb. s. I-8571), a z 19. februára 2009, Schwarz (C-321/07, Zb. s. I-1113), ako aj v uznesení z 9. júla 2009, Wierer (C-445/08).

49 Po druhé z prvého odôvodnenia smernice 91/439 vyplýva, že všeobecná zásada vzájomného uznávania vodičských preukazov vydaných členskými štátmi, ktorá je stanovená v článku 1 ods. 2 tejto smernice, bola prijatá na uľahčenie pohybu osôb sídliačich v inom členskom štáte ako v tom, kde skladali vodičské skúšky (pozri rozsudok Schwarz, už citovaný, bod 74 a citovanú judikatúru).

50 Podľa ustálenej judikatúry uvedený článok 1 ods. 2 stanovuje vzájomné uznávanie vodičských preukazov vydaných členskými štátmi bez akýchkoľvek formalít. Toto ustanovenie ukladá členským štátom jasnú a presnú povinnosť, ktorá nenecháva nijakú mieru voľnej úvahy vo vzťahu k prijímaniu opatrení zabezpečujúcich súlad s touto povinnosťou (rozsudok Schwarz, už citovaný, bod 75 a citovaná judikatúra).

- 51 Súdny dvor z toho vyvodil, že členskému štátu vydania prináleží overiť, či sú splnené minimálne požiadavky uložené právom Únie, najmä tie, ktoré sa týkajú bydliska a spôsobilosti viesť motorové vozidlo, a teda či je vydanie vodičského preukazu – prípadne nového vodičského preukazu – odôvodnené (už citované rozsudky Wiedemann a Funk, bod 52, a Zerche a i., bod 49).
- 52 Pokiaľ teda orgány členského štátu vydali vodičský preukaz v súlade s článkom 1 ods. 1 smernice 91/439, ostatné členské štáty nie sú oprávnené overovať dodržanie požiadaviek na jeho vydanie, ktoré sú uvedené v tejto smernici. Držba vodičského preukazu vydaného členským štátom musí byť totiž považovaná za dôkaz, že jeho držiteľ splnil ku dňu jeho vydania uvedené požiadavky (už citované rozsudky Wiedemann a Funk, bod 53, a Zerche a i., bod 50), vrátane spôsobilosti viesť motorové vozidlo.
- 53 Otázkou položenú vnútroštátnym súdom je potrebné preskúmať z hľadiska týchto úvah.
- 54 Podstatou otázky vnútroštátneho súdu je, či ustanovenia článku 1 ods. 2 v spojení s ustanoveniami článku 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 bránia tomu, aby členský štát tým, že využije možnosť priznanú článkom 8 ods. 2 smernice 91/439, a to uplatní svoje vnútroštátne ustanovenia o obmedzení, zadržaní, odobratí alebo zrušení vodičského oprávnenia na držiteľa vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, odmietol na svojom území uznať vodičské oprávnenie vyplývajúce z platného vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte vzhľadom na posudok o spôsobilosti viesť motorové vozidlo, ktorý predložil držiteľ uvedeného vodičského oprávnenia, ak bol tento posudok vypracovaný po vydaní vodičského preukazu a na základe vyšetrovania dotknutej osoby vykonaného po tomto dátume, ale odkazuje najmä na okolnosti, ktoré predchádzali vydaniu predmetného vodičského preukazu.

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

- 55 F. Scheffler tvrdí, že posudok o jeho spôsobilosti viesť motorové vozidlo v zásade nemôže predstavovať správanie po vydaní vodičského preukazu v inom členskom štáte, ktoré môže odôvodňovať uplatnenie vnútroštátnych ustanovení o obmedzení, zadržaní, odobratí alebo zrušení vodičského oprávnenia v zmysle judikatúry Súdneho dvora. Takéto správanie môže predstavovať len porušenie pravidiel cestnej premávky po vydaní vodičského preukazu.
- 56 Európska komisia naopak tvrdí, že pojem okolnosť alebo správanie nasledujúce po vydaní vodičského preukazu nemusí nevyhnutne spočívať v porušení pravidiel cestnej premávky. Podľa nej nie je vylúčené, že posudok o spôsobilosti viesť motorové vozidlo by členskému štátu mohol umožniť odoprieť právo používať na jeho území vodičské oprávnenie vydané v inom členskom štáte, avšak pod podmienkou, že tento posudok vypracovaný po vydaní vodičského oprávnenia v inom členskom štáte sa aspoň čiastočne týka správania vodiča po tomto vydaní a odráža riziko, ktoré predstavuje nepriamy dôkaz o nespôsobilosti dotknutej osoby viesť motorové vozidlá na pozemných komunikáciách.

Odpoveď Súdneho dvora

- 57 Po prvé treba poukázať na to, že prejudiciálna otázka sa netýka platnosti vodičského preukazu vydaného žalobcovi v spore vo veci samej 15. októbra 2004 z hľadiska článku 7 ods. 1 smernice 91/439. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania totiž vyplýva, že podľa názoru Verwaltungsgericht Meiningen bol vodičský preukaz v Poľsku

vydaný v súlade s požiadavkami stanovenými smernicou 91/439 a že jeho otázka sa týka len toho, či členský štát môže uplatniť svoje vnútroštátne ustanovenia v oblasti obmedzenia, zadržania, odobratia alebo zrušenia vodičského oprávnenia na držiteľa vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte na základe posudku o spôsobilosti viesť motorové vozidlo, ak bol tento posudok vypracovaný po vydaní uvedeného vodičského preukazu, ale týka sa výhradne skutočností, ku ktorým došlo pred týmto dátumom.

- 58 Po druhé treba poukázať na to, že Súdny dvor vo svojej judikatúre týkajúcej sa smernice 91/439 viackrát rozhodol o právnych následkoch zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov vydaných členskými štátmi, pričom na základe rôznych skutkových okolností spresnil práva a povinnosti členského štátu vydania i hostiteľského členského štátu z hľadiska overovania spôsobilosti viesť motorové vozidlá a miesta bydliska držiteľa vodičského preukazu.
- 59 Z judikatúry uvedenej v bode 48 tohto uznesenia teda vyplýva, že článok 1 ods. 2, článok 7 ods. 1 a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 sa majú vykladať v tom zmysle, že v nijakom prípade nebránia tomu, aby členský štát odmietal uznať na svojom území vodičské oprávnenie vyplývajúce z vodičského preukazu vydaného iným členským štátom (uznesenie Wierer, už citované, bod 50).
- 60 Z dôvodov bezpečnosti cestnej premávky, ako vyplýva z posledného odôvodnenia smernice 91/439, môžu členské štáty podľa článku 8 ods. 2 a 4 použiť za určitých okolností svoje vnútroštátne ustanovenia na obmedzenie, zadržanie, odňatie a zrušenie vodičských preukazov všetkým držiteľom vodičských preukazov, ktorí majú zvyčajné bydlisko na ich území (rozsudok Zerche a i., už citovaný, bod 55).

- 61 Súdny dvor však opakovane pripomenul, že táto možnosť vyplývajúca z článku 8 ods. 2 smernice 91/439 sa môže použiť len z dôvodu správania dotknutej osoby po vydaní vodičského preukazu iným členským štátom (pozri už citované uznesenia Halbritter, bod 38, a Kremer, bod 35; pozri tiež už citované rozsudky Zerche a i., bod 56, a Weber, bod 34), a nie z dôvodu okolností predchádzajúcich vydaniu uvedeného vodičského preukazu.
- 62 Pokiaľ ide o odsek 4 prvý pododsek uvedeného článku 8, ktorý oprávňuje členský štát odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorej bolo na území prvého členského štátu obmedzené, zadržané, odobraté alebo zrušené vodičské oprávnenie, treba pripomenúť, že toto ustanovenie predstavuje výnimku zo všeobecnej zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov, a preto ho treba vykladať reštriktívne (pozri v tomto zmysle rozsudok Schwarz, už citovaný, bod 84 a citovanú judikatúru).
- 63 Keby sa totiž výnimky z povinnosti uznávať bez ďalších formalít vodičské preukazy vydané v členských štátoch, ktoré vyvažujú túto zásadu so zásadou bezpečnosti cestnej premávky, chápali široko, znamenalo by to popretie zmyslu zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov vydaných v členských štátoch v súlade so smernicou 91/439 (pozri v tomto zmysle uznesenie Wierer, už citované, bod 52).
- 64 Podmienky, za akých môžu členské štáty využiť možnosť, ktorú im priznáva článok 8 ods. 2 smernice 91/439, a to odoprieť držiteľovi vodičského oprávnenia vydaného v inom členskom štáte, ktorý však má zvyčajné bydlisko na ich území, právo na používanie tohto vodičského oprávnenia na tomto území, preskúmal Súdny dvor najmä v rámci už citovaných uznesení Halbritter a Kremer.

- 65 Vec, v ktorej bolo vydané uznesenie Halbritter, už citované, sa týkala osoby, ktorej bol v Nemecku odňatý vodičský preukaz a uložený zákaz získania nového vodičského preukazu počas určitej lehoty a ktorá následne po uplynutí tejto lehoty získala vodičský preukaz v Rakúsku. Nemecké orgány zamietli žiadosť o prepis rakúskeho vodičského oprávnenia na nemecké vodičské oprávnenie, ktorá bola vykladaná ako žiadosť o získanie práva na používanie rakúskeho vodičského oprávnenia na nemeckom území. Rakúsky vodičský preukaz podľa ich názoru nebolo možné uznať na území Spolkovej republiky Nemecko, lebo D. Halbritterovi bolo v tomto členskom štáte odňaté vodičské oprávnenie a pochybnosti o jeho spôsobilosti viesť motorové vozidlo existujúce od tohto odňatia mohli byť rozptýlené len na základe pozitívneho lekársko-psychologického posudku vypracovaného v súlade s normami platnými v Nemecku. Posudok vypracovaný v Rakúsku pred vydaním rakúskeho vodičského oprávnenia bol považovaný za rovnocenný s posudkom zodpovedajúcim vnútroštátnym normám.
- 66 V bode 37 uvedeného uznesenia Súdny dvor dospel k záveru, že ak má držiteľ platného vodičského preukazu vydaného v členskom štáte po uplynutí obdobia zákazu získať nový vodičský preukaz, ktorý mu bol uložený v inom členskom štáte, bydlisko v poslednom uvedenom členskom štáte, tento štát nemôže vyžadovať nové overenie spôsobilosti dotknutej osoby viesť motorové vozidlo napriek tomu, že jeho vnútroštátne právne predpisy ukladajú takéto preskúmanie z dôvodu okolností, za akých došlo k odňatiu predchádzajúceho vodičského oprávnenia, pokiaľ tieto okolnosti predchádzajú vydaniu nového vodičského preukazu.
- 67 V bode 38 už citovaného uznesenia Halbritter dospel Súdny dvor k záveru, že Spolková republika Nemecko môže využiť možnosť uplatniť na základe článku 8 ods. 2 smernice 91/439 na držiteľa vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte, v tomto prípade v Rakúskej republike, ktorý má zvyčajné bydlisko v Nemecku, svoje vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa obmedzenia, zadržania, odobratia alebo zrušenia vodičského oprávnenia len na základe správania dotknutej osoby po získaní

vodičského preukazu v inom členskom štáte. V danom prípade však vnútroštátny súd uviedol, že neexistuje nič, čo by mohlo spochybniť spôsobilosť D. Halbrittera viesť motorové vozidlá na základe okolností, ktoré vznikli po tom, čo získal rakúske vodičské oprávnenie.

⁶⁸ Pokiaľ ide o vec, v ktorej bolo vydané už citované uznesenie Kremer, táto sa týkala nemeckého štátneho príslušníka s bydliskom v Nemecku, ktorému bolo nemecké vodičské oprávnenie odňaté v dôsledku opakovaného porušenia pravidiel cestnej premávky. S. Kremer získal nové vodičské oprávnenie v Belgicku, pričom v tom čase mu nijaký platný zákaz nebránil požiadať o vodičské oprávnenie. Následne bol S. Kremer v Nemecku odsúdený za jazdu bez vodičského oprávnenia a bolo mu odňaté belgické vodičské oprávnenie, lebo nemecké orgány usúdili, že od okamihu odňatia nemeckého vodičského oprávnenia už nemá právo viesť motorové vozidlo na nemeckom území, a odmietli uznať platnosť vodičského preukazu vydaného následne v Belgicku, kým S. Kremer nesplní podmienky stanovené nemeckými právnymi predpismi na získanie nového vodičského oprávnenia po odňatí predchádzajúceho vodičského oprávnenia.

⁶⁹ Vo veci Kremer bola Súdnemu dvoru položená otázka, či článok 1 ods. 2 a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 bránia tomu, aby členský štát odmietol uznať na svojom území vodičské oprávnenie vyplývajúce z vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte, čiže platnosť tohto preukazu, kým držiteľ uvedeného preukazu, ktorému bol predchádzajúci vodičský preukaz na území prvého členského štátu odňatý bez dočasného zákazu získania nového vodičského oprávnenia, nesplní podmienky stanovené právnymi predpismi tohto štátu na vydanie nového vodičského preukazu po odňatí predchádzajúceho vodičského preukazu, vrátane skúšky spôsobilosti viesť motorové vozidlo, ktorá by osvedčila, že dôvody odňatia už neexistujú.

- 70 Súdny dvor rovnako ako v už citovanom uznesení Halbritter rozhodol, že členský štát nemôže od držiteľa platného vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte vyžadovať splnenie podmienok stanovených jeho vlastným vnútroštátnym právom na získanie nového vodičského oprávnenia po odňatí predchádzajúceho vodičského oprávnenia. Orgány hostiteľského členského štátu nemôžu najmä podmieniť uznanie vodičského oprávnenia vyplývajúceho z vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte požiadavkou nového overenia spôsobilosti jeho držiteľa viesť motorové vozidlo ani v prípade, že vnútroštátne právne predpisy požadujú takéto preskúmanie za okolností zhodných s tými, ktoré viedli k odňatiu predchádzajúceho vodičského oprávnenia, pokiaľ tieto okolnosti predchádzajú vydaniu nového vodičského preukazu (uznesenie Kremer, už citované, body 32 a 33).
- 71 Treba zdôrazniť, že v bode 36 už citovaného uznesenia Kremer Súdny dvor dospel k záveru, že vnútroštátny súd neuviedol nijakú skutočnosť, ktorá by mohla spochybniť spôsobilosť S. Kremera viesť motorové vozidlo na základe okolností, ktoré nastali po získaní platného vodičského preukazu vydaného v Belgicku. Jediné protiprávne konanie vytýkané dotknutej osobe, ktorého sa dopustila po získaní tohto vodičského preukazu, totiž spočívalo v tom, že na nemeckom území viedla vozidlo, hoci nebola držiteľom platného vodičského oprávnenia, lebo vodičský preukaz získaný v Belgicku nebol uznaný s odôvodnením, že neboli dodržané podmienky stanovené nemeckými právnymi predpismi na získanie nového vodičského oprávnenia po odňatí predchádzajúceho vodičského oprávnenia.
- 72 Z tejto judikatúry vyplýva, že na to, aby sa dala využiť možnosť uplatniť vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa obmedzenia, zadržania, odobratia alebo zrušenia vodičského oprávnenia, ktorú členskému štátu zvyčajného bydliska držiteľa vodičského preukazu vydaného iným členským štátom priznáva článok 8 ods. 2 smernice 91/439, musia existovať skutočnosti, ktoré umožňujú spochybniť spôsobilosť držiteľa tohto vodičského preukazu viesť motorové vozidlo na základe okolností, ktoré musia súvisieť so správaním dotknutej osoby, ktoré nastalo po získaní jej vodičského preukazu v inom členskom štáte a ktoré spochybňuje jej spôsobilosť viesť motorové vozidlo.

- 73 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy, ak má vnútroštátny súd v konaní vo veci samej určiť, či taký posudok, ako je posudok vypracovaný 1. novembra 2004, umožňuje orgánom hostiteľského členského štátu odoprieť na základe článku 8 ods. 2 smernice 91/439 držiteľovi vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte právo používať tento vodičský preukaz na území prvého uvedeného členského štátu, musí preskúmať, či tento posudok môže predstavovať skutočnosť, ktorá by mohla spochybniť spôsobilosť F. Schefflera viesť motorové vozidlo na základe okolností, ktoré nastali po získaní uvedeného vodičského preukazu.
- 74 Ako uviedli F. Scheffler a Komisia, v tejto veci sa zdá, že neexistuje nijaká skutočnosť umožňujúca spochybniť spôsobilosť F. Schefflera viesť motorové vozidlo na základe okolností, ktoré nastali po tom, čo získal poľské vodičské oprávnenie. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania totiž vyplýva, že posúdenie spôsobilosti viesť motorové vozidlo vykonané po dátume vydania tohto vodičského preukazu sa týka výhradne skutočností, ktoré nastali pred týmto dátumom. Vnútroštátny súd najmä uvádza, že po vydaní uvedeného vodičského preukazu F. Schefflerovi nemožno vytknúť nijaké porušenie pravidiel cestnej premávky.
- 75 Treba uviesť, že požiadavka správania držiteľa vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte, ku ktorému došlo po vydaní uvedeného vodičského preukazu a ktoré môže odôvodniť uplatnenie vnútroštátnych ustanovení hostiteľského členského štátu v oblasti obmedzenia, zadržania, odobratia alebo zrušenia vodičského oprávnenia, sa nemusí nevyhnutne chápať tak, že sa vzťahuje len na porušenie pravidiel cestnej premávky. Nič to však nemení na tom, že takáto požiadavka si vyžaduje, aby bolo v určitom okamihu zistené správanie držiteľa tohto vodičského preukazu, ku ktorému došlo po jeho vydaní a ktoré umožňuje spochybniť jeho spôsobilosť viesť motorové vozidlo alebo dokonca dospieť k záveru, že nie je spôsobilý viesť motorové vozidlo.
- 76 V každom prípade vnútroštátnemu súdu, ktorý ako jediný podrobnejšie pozná spor, ktorý mu bol predložený, prislúcha overiť, či taký posudok o spôsobilosti viesť

motorové vozidlo, ako je posudok, ktorý je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa podmienky uvedené v bodoch 72, 73 a 75 tohto uznesenia a aspoň čiastočne súvisí so správaním dotknutej osoby zisteným po vydaní poľského vodičského preukazu. Ak to tak nie je, členský štát zvyčajného bydliska nemôže na základe takéhoto posudku odmietnuť uznať na svojom území v zmysle článku 8 ods. 2 smernice 91/439 vodičské oprávnenie vyplývajúce z platného vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte.

- 77 Za týchto podmienok treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 2 a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát pri výkone svojej právomoci, ktorú mu tento článok 8 ods. 2 priznáva, uplatnil svoje vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa obmedzenia, zadržania, odobratia alebo zrušenia vodičského oprávnenia na držiteľa vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte a odmietol uznať na svojom území vodičské oprávnenie vyplývajúce z platného vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte z dôvodu posudku o spôsobilosti viesť motorové vozidlo, ktorý predložil držiteľ tohto vodičského preukazu, ak tento posudok síce bol vypracovaný po vydaní uvedeného vodičského preukazu a na základe vyšetrenia dotknutej osoby vykonaného po tomto dátume, ale ani len čiastočne nesúvisí so správaním dotknutej osoby zisteným po vydaní uvedeného vodičského preukazu a týka sa len okolností, ktoré nastali pred uvedeným dátumom.

O trovách

- 78 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Článok 1 ods. 2 a článok 8 ods. 2 a 4 smernice Rady 91/439/EHS z 29. júla 1991 o vodičských preukazoch zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2006/103/ES z 20. novembra 2006 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát pri výkone svojej právomoci, ktorú mu tento článok 8 ods. 2 priznáva, uplatnil svoje vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa obmedzenia, zadržania, odobratia alebo zrušenia vodičského oprávnenia na držiteľa vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte a odmietol uznať na svojom území vodičské oprávnenie vyplývajúce z platného vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte z dôvodu posudku o spôsobilosti viesť motorové vozidlo, ktorý predložil držiteľ tohto vodičského preukazu, ak tento posudok síce bol vypracovaný po vydaní uvedeného vodičského preukazu a na základe vyšetrenia dotknutej osoby vykonaného po tomto dátume, ale ani len čiastočne nesúvisí so správaním dotknutej osoby zisteným po vydaní uvedeného vodičského preukazu a týka sa len okolností, ktoré nastali pred uvedeným dátumom.

Podpisy